

4. den: Láska k Bohu a k lidem

11. 3. 2021

1 Kor 13,1-13

Kdybych mluvil v jazycích lidí i andělů, bez lásky je to jen dunění zvonu, řinčení činelů. Kdybych uměl prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, měl všechno poznání a víru, že bych i hory přenášel, bez lásky nejsem nic. Kdybych rozdal vše, co mám, kdybych dal i vlastní tělo, abych se proslavil, bez lásky je mi to k ničemu.

Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nepovyšuje; není hrubá, nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá křivdy, není škodolibá, ale raduje se z pravdy; všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá, všechno vydrží.

Láska nikdy neskončí. Avšak proroctví – ta zaniknou, jazyky – ty umlnou, poznání – to pomine. Jen z části totiž poznáváme a jen z části prorokujeme; jakmile však přijde dokonalé, tehdy to částečné zanikne. Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, měl jsem dětské názory; když jsem však dospěl, s dětskými věcmi jsem se rozloučil. Teď totiž vidíme jako v zrcadle, nejasně, ale potom tváří v tvář. Teď poznávám částečně, ale potom poznám plně, tak jako Bůh zná mě.

Do té doby nám zůstává víra, naděje a láska, tato trojice; ale největší z nich je láska.

Pokud máš někoho, koho tak úplně „nemusíš“, jak se říká, kdo ti je nesympatický, zkus o něm přemýšlet v perspektivě Pavlových slov o lásce. Je možné se ve vztahu k němu posunout?

Dt 6,4-9

Slyš, Izraeli: Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný! Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou. Ať tato slova, která ti dnes svěčuji, zůstanou ve tvém srdci. [V](#)štěpuj je svým synům a mluv o nich, ať sedíš doma nebo jdeš po cestě, ať uléháš nebo vstáváš. Přivaž si je jako znamení na ruku a jako pásek na čelo. Napiš je na veřeje svého domu a na své brány.

Lv 19,18

Nemsti se ani nechovej zášť proti synům svého lidu. Miluj svého bližního jako sám sebe. Já jsem Hospodin.

Co znamená v Tvém životě „milovat Boha“? Jakým způsobem se miluje Bůh? Kdo byl pro Tebe na cestě vztahu k Bohu a k druhým důležitý? V čem?

Lk 10,25

A hle, jeden znalec Zákona vstal a chtěl ho vyzkoušet: „Mistře, co mám dělat, abych se stal dědicem věčného života?“ Ježíš mu řekl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ Odpověděl: „Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vši své síly a celou svou myslí,“ a „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ „Správně jsi odpověděl,“ řekl mu Ježíš. „Dělej to a budeš žít.“ On se ale chtěl nějak ospravedlnit, a tak se Ježíše zeptal: „A kdo je můj bližní?“

Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk byl na cestě z Jeruzaléma do Jericha přepaden lupiči. Obrali ho, zbili, nechali ho tam ležet polomrtvého a odešli. Náhodou tudy šel jeden kněz; když ho uviděl, obloukem se mu vyhnul. Podobně to bylo s levitou, který se tam objevil; když ho uviděl, obloukem se mu vyhnul. Potom k němu přišel jeden Samaritán, který tudy cestoval; když ho uviděl, byl pohnut soucitem. Přistoupil, ovázal mu rány a polil je olejem a vínem. Naložil ho na svého mezka, dovezl do hostince a postaral se o něj. Druhého dne vytáhl dva denáry a dal je hostinskému se slovy: „Postarej se o něj. Cokoli bys vynaložil navíc, to ti zaplatím, až se vrátím.“

Co myslíš – kdo z těch tří byl tomu přepadenému bližním?“ „Ten, který mu prokázal milosrdenství,“ odpověděl znalec Zákona. „Jdi a jednej tak i ty,“ řekl mu Ježíš.

Příběh milosrdného Samařana (Samaritána) je notoricky známý, že už se o něm ani nechce přemýšlet. Zkus však vstoupit do role toho polomrtvého, vidět příběh z jeho perspektivy.

O kom ve svém životě bych řekl/a, že mě má opravdu rád? Za lásku je třeba děkovat.